

КЛАСТЕРНИЙ РОЗВИТОК ЯК ФАКТОР ЗРОСТАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ

У останні роки кластери як поняття викликають все більший інтерес у багатьох країнах світу, незалежно від їх політичного устрою. Не виключенням є й Україна, де зростає зацікавленість до цієї моделі соціально-економічного розвитку. Реалізуючи кластерні стратегії, національний уряд і регіональна адміністрація мають активно організовувати проведення комплексних досліджень в галузі формування кластерів з урахуванням місцевих умов.

Впровадження та функціонування кластерів і кластерних технологій вважається одним із інноваційних та перспективних засобів забезпечення конкурентоспроможності національної економіки. Метою даного дослідження є визначення пріоритетів кластерного розвитку для України.

У процесі дослідження було встановлено, що кластер – це новий ефективний спосіб і система взаємодії замкнутого технологічного циклу, постійного ділового спілкування територіально і економічно споріднених учасників виробничого процесу заради отримання кожним із них підсумкового синергетичного комерційного результату.

Основними перевагами кластерів як форми організації господарської діяльності можна вважати:

- 1) інновації – учасники кластера мають доступ до нових технологій та методів роботи;
- 2) наявність венчурного капіталу, за допомогою якого фінансується більшість нововведень;
- 3) об'єднання і співпраця на певній території без втрати самостійності окремими підприємствами – учасниками кластера;
- 4) налагодження зв'язків для здійснення тих чи інших спільних проєктів;
- 5) можливість обміну ринкової інформації з партнерами.

Кластер є проявом самоорганізації соціально-економічного простору за всіма напрямками: факторами виробництва, технологіями, знаннями, зайнятості, культури тощо. Створення кластерів дозволяє успішно вирішувати питання розвитку великих корпорацій, малого та середнього бізнесу, наукового та кадрового забезпечення виробництва, розвитку транспортно-логістичної, інноваційної та фінансової інфраструктури.

Враховуючи досвід країн світу відносно формування кластерів, для України першочерговим завданням стане формування зазначеного економіко-технологічного механізму, як однієї з умов модернізації національної економіки, особливо з огляду на зношеність основних виробничих фондів, їх моральну застарілість, залежність від сировинних ресурсів.

Науковий керівник – О.М.Кулініч, к.е.н.